

Odziv na javno razpravo »Obnovljivi viri energije v Sloveniji – prostorski vidiki prehoda na OVE«

Ljubljana, 13.12.2020 od 14:00 do 16:00

Društvo krajinskih arhitektov Slovenije, Društvo urbanistov in prostorskih planerjev Slovenije, Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije, Mreža za prostor v sodelovanju s
Filozofsko fakulteto, Fakulteto za gradbeništvo in geodezijo, Fakulteto za arhitekturo in Biotehniško fakulteto, vse Univerza v Ljubljani

Na javni razpravi »Obnovljivi viri energije v Sloveniji – prostorski vidiki prehoda na OVE« so bila odprta pomembna razvojna vprašanja na področju rabe prostora v zvezi z umeščanjem OVE, torej o energetske politiki Slovenije. Razprava se je vedno znova vračala na vprašanja, zakaj je govora samo o enem od vrst OVE, zakaj nič o energetskih bilancah, o zmanjševanju rabe itd. Utemeljeno so se v razpravah vedno znova odpirala ključna in temeljna vprašanja o usmerjanju in izvajanju energetske politike v R. Sloveniji. Presenetljivo je, da se nobeden od razpravljavcev ni naslonil ali vsaj omenil tega, kako je energetska politika pravno urejena v Sloveniji. Nihče se tudi ni vprašal, **ali in kako naj bi se določala in izvajala energetska politika v Sloveniji.**

Pa vendar, Energetski zakon (2004) nedvoumno ureja tudi področje OVE. Energetski zakon in njegovo izvajanje sta v današnji razpravi (13. 12. 2022 14:00 – 16:00) zamolčala celo oba predstavnika MZI in MOP. Ključne **OBVEZNE okvire in postopke energetske politike določa v EZ III. Poglavje ENERGETSKA POLITIKA (Slovenije!).** V nasprotju s tem, kar nalaga EZ, sta predstavnika obeh ministrstev improvizirala in tendenciozno preusmerjava razprave s pavšalnimi in neutemeljenimi mnenji in neosnovanimi navedbami, ob ignoriranju določili EZ o Energetski politiki države Slovenije. Ignoriranje in neizvajanje energetske politike skladno z zakonom ima lahko hude in škodljive posledice za pravno državo in za ohranitev demokracije.

Na koncu tega prispevka je tudi omenjeno **III. Poglavje ENERGETSKA POLITIKA (Slovenije!)** iz Energetskega zakona.

Vprašanja v razpravi so se nanašala na določila v tem poglavju Energetskega zakona. Zaradi vsebinske defektnosti današnje razprave je umestno je, **da se razpravljavci in civilne skupine s pismom obrnejo na vlado z nekaterimi vprašanji o izvajanju energetske politike.** Upravičeno lahko zahtevajo sprejemljiva in z zakonom skladne odgovore od izvršilne oblasti. Nekatera taka vprašanja so:

1. Slovenija ima v Energetskem zakonu (EZ) jasno in v podrobnostih določene ključne strokovne podlage za demokratično odločitev državnega zbora (poslancev, izvoljenih predstavnikov) o usmeritvah razvoja energetike v Sloveniji in za izvedbene naloge Vlade, izvršilne oblasti. Vendar nobena Vlada ni izpolnila svoje obveznosti po EZ (sprejeto 2004). **Vlade niso preskrbele strokovnih podlag in predloga energetskega koncepta Slovenije. Nobena od Vlad ni pripravila predloga EKS in ga dala v sprejem in potrditev Državnemu zboru, kot določa EZ, 23. člen (Energetski Koncept Slovenije).** Kdaj lahko DZ pričakuje, da mu bo Vlada predložila predlog EKS v potrditev, kot to določa EZ?
2. Energetski zakon nalaga Vladi več konkretnih nalog in izvedbenih programov, ki so namenjene izvajanju energetske politike skladno s sprejetim EKS. Med temi sta zlasti tudi:
 - **akcijski načrt energetske učinkovitosti** (EZ, 27. člen EZ)
 - **akcijski načrt za obnovljive vire** (28. členu EZ).Kje sta ta dva in kje so ostali z EZ predpisani vladni dokumenti?
3. Če sta akcijski načrt energetske učinkovitosti in za obnovljive vire narejen brez v DZ sprejetih usmeritev in brez strokovnih podlag, ki so predpisane v 23. členu EZ, ali niso potem akcijski načrti in izvedbeni dokumenti napisani "na pamet", lahko pod pritiskom lobijev? Kakšni so dosežki in rezultati dela vlad na energetskem področju od leta 2004 do danes? Ali je sistem deloval učinkovito? Kje so bile narejene napake, ki bodo odpravljene v naslednjih aktivnostih?
4. Podobno brez ustreznih strokovnih podlag, brez EKS, je tudi **nacionalni energetski in podnebni načrt** (24. člen EZ), ki ga je sprejela vlada brez obravnave v DZ brez po zakonu predpisane zakonite strokovne podlage v EKS. Kako Vlada opravičuje brez predpisanih strokovnih podlag sprejet NEPN in njegovo veljavnost? Ali ni Vlada s sprejemanjem političnih odločitev, ki so v pristojnosti DZ, prekoračila svoja pooblastila? Ali ni z odločitvami, ki ustrezajo interesnim skupinam – lobijem, delovala koruptivno (na primer sprejem odločitve za TEŠ6)?
5. Konkretno je minister leta 2021 dal **pobudo za začetek umeščanja v prostor JEK2** in izdal **energetsko soglasje za JEK2** brez pravne podlage v EKS za ti dve svoji odločitvi. Podobno se je zgodilo že pred leti, ko je minister izdal **energetsko soglasje za TEŠ6** - brez podlage v EKS! Zakaj nova koalicija oz. Vlada ni razveljavila te nezakonite odločitve prejšnje Vlade kot je to naredila z drugimi, manj pomembnimi zakoni in odločitvami?
6. Javnost se zavaja z nepravilnim in neosnovanim govorjenjem o "brezogljivi energiji", namesto, da bi pravilno govorili **o zmanjševanju uporabe fosilnih goriv**. Z omejevanjem na »brezogljivo energijo« se vnaprej neupravičeno označi i kot neuporabna **lesna biomasa v gozdovih**, katere kurjenje ne obremenjuje okolja s toplogrednimi plini.

7. Po znanih približnih podatkih o energetskih bilancah in možnih virih energije v Sloveniji je lesna biomasa iz gozdov izdaten zanemarjen in kot namenoma pozabljen **domač slovenski vir tako toplotne kot tudi električne energije**. Zlasti **v komunalnih kotlarnah s kombinirano proizvodnjo toplote in elektrike**. **Lesna biomasa iz gozdov je obnovljiv vir in bi moral biti kot obnovljiv vir vključena v NEPN** in v vse ostale izvedbene dokumente v zvezi z razvojem energetike v Sloveniji. Posebej bi moral biti prednostni element v Lokalnih energetskih konceptih, zlasti v občinah, ki so v območjih, bogatih z gozdovi. Zakaj je ta domači vir energije zanemarjen v stališčih vladnih predstavnikov? Zakaj »jih ne zanima« LEK?
8. **Umeščanje toplarn za kombinirano proizvodnjo je stvar prostorskega načrtovanja v občinskih prostorskih načrtih in v LEK**, Lokalni Energetski Koncept (EZ, 29. člen). Ali je energetsko načrtovanje dovolj zajeto v prostorskem načrtovanju občin in regij? Kateri predpis ali program vlade to narekuje občinam?

Peter Černigoj

Energetski zakon (pisrs.si)

(Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20, 158/20 – ZURE, 121/21 – ZSROVE, 172/21 – ZOEE, 204/21 – ZOP in 44/22 – ZOTDS)

III. poglavje: ENERGETSKA POLITIKA

20. člen (energetska politika)

(1) Energetska politika je izvajanje ukrepov v skladu z načeli tega zakona, s katerimi se zagotavlja doseganje zanesljive, trajnostne in konkurenčne oskrbe države z energijo, in sicer s spodbujanjem:

- zanesljive in kakovostne oskrbe z energijo,
- dolgoročne uravnoteženosti razvoja energetskega gospodarstva glede na gibanje porabe energije,
- načrtne diverzifikacije različnih primarnih virov energije, upoštevajoč njihovo ekonomiko, konkurenčne oskrbe z energijo,
- rabe obnovljivih in nizkoogljičnih virov energije,
- zagotavljanja prednosti učinkovite rabe energije pred oskrbo z energijo,
- okoljske sprejemljivosti pri pridobivanju, proizvodnji, transportu in rabi vseh vrst energije,
- konkurence na trgu z energijo,
- prilagodljivih porabnikov energije,
- varstva potrošnikov.

(2) Ukrepi za doseganje ciljev iz prejšnjega odstavka se določijo v naslednjih dokumentih dolgoročnega načrtovanja: v energetskega konceptu Slovenije, celovitem nacionalnem energetskega in podnebnem načrtu ter v operativnih in akcijskih načrtih za posamezna področja oskrbe in ravnanja z energijo. Ukrepi morajo zajemati regulativno urejanje oskrbe z energijo, sklepanje in izvajanje mednarodnih pogodb s področja energije, izvajanje investicij in spodbujanje investicij na področju energije ter druge aktivnosti.

(3) Izvajanje ukrepov za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena je v splošnem gospodarskem interesu države.

21. člen (prednostna raba energije)

Ob enakih specifičnih stroških za doseganje prihrankov energije v primerjavi s stroški za zagotavljanje novih zmogljivosti za enako količino energije imajo prednost ukrepi za doseganje prihrankov energije, ob hkratni zahtevi po ohranjanju obstoječe zanesljivosti energetskega sistema.

22. člen (mednarodne obveznosti)

Obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb in sporazumov, predvsem glede trga energije, naložb, prenosa energije in energentov ter povezovanja v mednarodne energetske sisteme, so sestavni del energetske politike in načrtovanja razvoja energetske dejavnosti.

23. člen (Energetski koncept Slovenije)

(1) Energetski koncept Slovenije (v nadaljnjem besedilu: EKS) je osnovni razvojni dokument, ki predstavlja nacionalni energetski program in ga na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) z resolucijo sprejme Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor).

(2) Z EKS se na podlagi projekcij gospodarskega, okoljskega in družbenega razvoja države ter na podlagi sprejetih mednarodnih obvez določijo cilji zanesljive, trajnostne in konkurenčne oskrbe z energijo za obdobje prihodnjih 20 let in okvirno za 40 let.

(3) Z EKS se določijo:

- projekcija energetske bilance in način oskrbe ter ravnanja z energijo, ki temeljita na dvajsetletni razvojni projekciji države, upoštevajoč tehnološke, okoljske in geopolitične smeri razvoja;
- cilji države pri oskrbi in ravnanju z energijo;
- potrebni ukrepi za doseganje ciljev iz prejšnje alineje;
- obveznosti glede obnovljivih virov energije;
- kazalniki po pripadajočih ciljnih energetske politike programskega proračuna Republike Slovenije.

(4) EKS vlada obnovi vsakih deset let, razen v primeru iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izvajanje ukrepov EKS je odgovorna vlada. Vlada vsake tri leta poroča Državnemu zboru o doseganju ciljev nacionalne energetske politike in o izvajanju ukrepov iz EKS.

(6) V primeru, da je na podlagi poročila iz prejšnjega odstavka potrebno veljavni EKS pri določenih ciljih ali ukrepih spremeniti oziroma dopolniti, vlada predlaga Državnemu zboru sprejem novega EKS.

24. člen **(Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt)**

(1) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljnjem besedilu: NEPN) v skladu s 3. členom Uredbe 2018/1999/EU pripravi ministrstvo, pristojno za energijo, in ga predloži vladi v sprejem.

(2) Projekti in ukrepi določeni v NEPN so v javnem interesu z vidika energetske in podnebne politike.

25. člen **(letna energetska bilanca)**

(1) Letna energetska bilanca napoveduje skupno letno porabo posameznih virov energije in načine zagotavljanja oskrbe z energijo v državi.

(2) Ministrstvo, pristojno za energijo, predloži vsakoletno energetska bilanco v sprejem vladi.

(3) Obvezne sestavine energetske bilance so bilance količin primarne in končne energije, izražene v naravnih količinah in ekvivalentni energijski vrednosti, po posameznih virih v državi, in sicer realizacije za predpreteklo leto, oceno za preteklo leto ter napovedi za tekoče in prihodnje leto. Energetske bilance morajo vsebovati tudi načrt za delovanje podporne sheme za električno energijo iz obnovljivih virov in iz sproizvodnje z visokim izkoristkom ter napoved razpoložljivih virov sredstev za doseganje predvidenih letnih ciljev podporne sheme.

26. člen **(akcijski načrti in operativni programi)**

(1) Za izvedbo EKS ali za izvrševanje obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, predpisov, strategij in programov Evropske unije, ki

se nanašajo na oblikovanje programov na področju oskrbe z energijo in rabe energije, vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo, sprejme akcijske načrte ali operativne programe za oskrbo oziroma rabo energije, in sicer:

- akcijski načrt energetske učinkovitosti;
- akcijski načrt za obnovljive vire;
- akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe;
- druge akcijske načrte ali operativne programe za oskrbo oziroma rabo energije.

(2) V operativnem programu ali akcijskem načrtu iz prejšnjega odstavka se določijo cilji, programi in ukrepi politike za doseganje ciljev, izvajalci ter višina in viri financiranja izvajanja programov in ukrepov politike.

27. člen **(akcijski načrt energetske učinkovitosti)**

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo, vsaka tri leta sprejme akcijski načrt energetske učinkovitosti za obdobje do leta 2020.

(2) Akcijski načrt energetske učinkovitosti vključuje cilje povečanja energetske učinkovitosti, programe in ukrepe politike za doseganje ciljev pri oskrbi z energijo in pri rabi energije ter ciljno porabo primarne energije in porabo končne energije leta 2020.

(3) Ministrstvo, pristojno za energijo, vsako leto do 30. aprila pripravi poročilo o napredku pri povečanju energetske učinkovitosti in o tem obvesti Evropsko komisijo.

28. člen **(akcijski načrt za obnovljive vire)**

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo, sprejme akcijski načrt za obnovljive vire energije za obdobje do leta 2020 in ga posreduje Evropski komisiji.

(2) Akcijski načrt za obnovljive vire vključuje nacionalne in sektorske cilje obnovljivih virov, programe in ukrepe za doseganje ciljev ter kadrovske in finančne vire za izvedbo programov in ukrepov za doseganje ciljev.

(3) Vlada v akcijskem načrtu za obnovljive vire za vsako leto do leta 2020 določi naslednje sektorske cilje:

- končne bruto porabe električne energije iz obnovljivih virov;
- končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje ter
- končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometu.

(4) Akcijski načrt za obnovljive vire vključuje tudi oceno potrebnih gradenj nove infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, proizvedeno iz obnovljivih virov energije, za doseganje ciljev iz drugega odstavka tega člena, ki se prilagaja razvoju proizvodnje toplote v obratih na biomaso, sončno energijo in geotermalno energijo.

(5) Akcijski načrt za obnovljive vire vključuje tudi ustrezne ukrepe za razvoj omrežne infrastrukture za prenos in distribucijo inteligentnih omrežnih storitev, skladiščnih objektov in elektroenergetskega sistema, ki omogočajo varno delovanje elektroenergetskega sistema in njegovo prilagoditev nadaljnjemu razvoju na področju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije, vključno z medsebojnimi povezavami med državami članicami Evropske unije ter med državami članicami Evropske unije in tretjimi državami.

(6) Minister, pristojen za energijo, določi način izračuna nacionalnih in sektorskih ciljev iz tretjega odstavka tega člena in kazalnike za preverjanje izpolnjevanja teh ciljev.

(7) Ministrstvo, pristojno za energijo, vsaki dve leti do 31. decembra oceni napredek pri doseganju ciljev s področja obnovljivih virov energije in o tem obvesti Evropsko komisijo.

29. člen **(lokalni energetski koncept)**

(1) Lokalna skupnost sprejme lokalni energetski koncept (v nadaljnjem besedilu: LEK) kot program ravnanja z energijo v lokalni skupnosti po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za energijo, in ga objavi na svojih spletnih straneh.

(2) Na podlagi LEK se načrtujejo prostorski in gospodarski razvoj lokalne skupnosti, razvoj lokalnih energetskih gospodarskih javnih služb, učinkovita raba energije in njeno varčevanje, uporaba obnovljivih virov energije ter izboljšanje kakovosti zraka na območju lokalne skupnosti.

(3) V LEK se opredelijo cilji in ukrepi za doseganje teh ciljev, ki morajo biti v skladu z EKS in

akcijskimi načrti iz 26. člena tega zakona in cilji za izboljšanje kakovosti zraka. LEK vključuje posebne cilje in ukrepe za prihranek energije in za povečanje energetske učinkovitosti stavb v lasti lokalnih skupnosti in stanovanjskih skladov ter lokalne načrte za energetsko učinkovitost, ki upoštevajo dolgoročne strategije za spodbujanje naložb prenove stavb in možnost učinkovitega individualnega ogrevanja in hlajenja.

(4) Minister, pristojen za energijo, predpiše metodologijo priprave, ki vključuje sodelovanje javnosti, ter obvezno vsebino LEK.

(5) Lokalne skupnosti so dolžne uskladiti LEK z novo sprejetim EKS ali akcijskim načrtom v roku enega leta od sprejetja EKS ali akcijskega načrta.

(6) Več lokalnih skupnosti lahko sprejme skupen LEK, iz katerega morajo biti razvidni cilji in ukrepi posamezne lokalne skupnosti.

(7) LEK se sprejme na vsakih deset let oziroma tudi pogosteje, če se z EKS ali akcijskimi načrti spremenijo cilji in ukrepi ali če se spremenijo podlage za urejanje prostora in razvoja v lokalni skupnosti.

(8) Lokalna skupnost lahko na podlagi usmeritev iz LEK z upoštevanjem okoljskih kriterijev ter tehničnih karakteristik stavb, z odlokom predpiše prioritarno uporabo energentov za ogrevanje.

(9) Organi lokalne skupnosti ter izvajalci energetskih dejavnosti na območju, ki ga pokriva LEK, so dolžni svoje razvojne dokumente ter delovanje uskladiti s cilji in ukrepi, predvidenimi v LEK.

(10) LEK predstavlja obvezno strokovno podlago za pripravo prostorskih načrtov lokalnih skupnosti. Lokalna skupnost je dolžna svoje prostorske načrte usklajevati z LEK, ki velja na njihovem območju. V primeru neskladnosti med LEK in prostorskim načrtom, lokalna skupnost neskladnosti upošteva v postopku priprave oziroma sprememb in dopolnitev prostorskega načrta. Če lokalna skupnost v času sprejema LEK ne vodi postopka priprave oziroma sprememb in dopolnitev prostorskega načrta, začne ta postopek na podlagi ugotovljenih neskladnosti v LEK.

(11) Končni odjemalci energije, ki niso gospodinjstvi odjemalci in so na območju posamezne lokalne skupnosti, morajo tej lokalni skupnosti na zahtevo predati podatke o porabi energije, ki so potrebni za pripravo in izvajanje LEK.

(12) Podatki iz prejšnjega odstavka so podatki o porabi energentov za proizvodnjo toplote, proizvedeni toploti, potrebni toploti in odvečni toploti ter ocene za prihodnje petletno obdobje.

29.a člen (lokalne energetske organizacije)

(1) Ena ali več lokalnih skupnosti lahko za izvajanje nalog iz tega zakona in zakona, ki ureja učinkovito rabo energije, ki so v pristojnosti lokalnih skupnosti, ustanovi oziroma pooblasti lokalno energetske organizacijo.

(2) Naloge, ki jih lokalne energetske organizacije izvajajo v javnem interesu, so:

- priprava in izvajanje lokalnih energetskega konceptov,
- naloge, povezane z vzpostavitvijo in izvajanjem sistema upravljanja z energijo,
- izvajanje in vodenje mednarodnih projektov s področja učinkovite rabe in obnovljivih virov energije.

(3) Lokalne energetske organizacije vodijo ločene računovodske evidence za sredstva, namenjena opravljanju nalog v javnem interesu iz prejšnjega odstavka.

30. člen (prenehal veljati)

31. člen (strokovna usposobljenost)

(1) Za zagotavljanje varnosti in zanesljivosti obratovanja energetskega naprav ter učinkovite rabe energije morajo biti delavci, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskega naprav, strokovno usposobljeni.

(2) Minister, pristojen za energijo, predpiše način izpolnjevanja pogoja strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Za namen priznavanja strokovne usposobljenosti upravljavcev energetskega naprav iz drugih držav članic Evropske unije, se smiselno uporablja 42. člen Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20).

32. člen

(naloge ministrstva, pristojnega za energijo)

(1) Ministrstvo, pristojno za energijo, v zvezi z energetskega načrtovanjem in spremljanjem izvajanja energetskega politike opravlja naslednje naloge:

- spremlja naložbe v energetskega infrastrukturo in daje soglasje k desetletnemu načrtu razvoja operaterja iz prvega odstavka 30. člena tega zakona,
- zbira in analizira podatke o proizvodnji, pridobivanju, skladiščenju, transportu, distribuciji, uvozu, izvozu, porabi, cenah energije in goriv in trgovanju z njimi ter druge podatke, potrebne za energetskega načrtovanje,
- izvaja aktivnosti v zvezi s spodbujanjem proizvodnje električne energije in toplote iz obnovljivih virov energije ter učinkovito rabo primarne energije za proizvodnjo električne energije in toplote,
- izdeluje poročila s področja energetike in jih v okviru informacij javnega značaja objavlja na spletnih straneh,
- izvaja naloge nosilca urejanja prostora skladno s predpisi, ki urejajo urejanje prostora,
- sodeluje pri pripravi državnega prostorskega načrta ter odgovarja za njegovo strokovno in učinkovito pripravo v skladu s predpisi, ki urejajo načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor s področja energetskega infrastrukture za oskrbo z elektriko in zemeljskim plinom ter nafto,
- izvaja sektorsko politiko iz EKS, akcijskih načrtov in operativnih programov.

(2) Minister, pristojen za energijo, za ugotavljanje primernosti oziroma zadostnosti ukrepov za učinkovito izvajanje sprejete energetskega politike predpiše obseg in vrsto potrebnih podatkov, ki so mu jih dolžni sporočiti izvajalci energetskega dejavnosti in drugi zavezanci.

(3) Minister, pristojen za energijo, izdaja tehnične predpise za postavitev, načrtovanje, gradnjo, obratovanje in vzdrževanje energetskega naprav, postrojev, objektov, napeljav, omrežij in sistemov, s katerimi lahko dobaviteljem, upravljavcem in uporabnikom predpiše pogoje za zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja oziroma uporabe energetskega naprav, postrojev, napeljav, omrežij, sistemov in energentov.

(4) Če se tehnični predpis sklicuje na standarde in so energetskega naprave, postroji, objekti, napeljave, omrežja in sistemi skladni z njimi, velja domneva, da so energetskega naprave, postroji,

objekti, napeljave, omrežja in sistemi skladni z zahtevami tehničnega predpisa.

33. člen
(izmenjava podatkov)

(1) Državni organi, agencija in drugi nosilci javnih pooblastil, ki na podlagi tega zakona zbirajo podatke od izvajalcev energetske dejavnosti in drugih zavezancev za poročanje, so dolžni zagotoviti učinkovito medsebojno sodelovanje pri izmenjavi podatkov.

(2) Pri medsebojni izmenjavi podatkov se lahko organom in osebam iz prejšnjega odstavka posredujejo samo tisti podatki, ki jih ta organ ali oseba potrebuje za opravljanje svojih nalog po tem zakonu ali drugih nalog s področja energetike. Podatki se posredujejo na način, ki ne obsega posredovanja ali razkritja osebnih podatkov, razen če je to nujno za izvrševanje zakonskih pristojnosti uporabnika podatkov ali če zakon izrecno določa posredovanje osebnih podatkov drugim osebam iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo, pristojno za energijo, usklajuje in skrbi za poenotenje postopkov izmenjave podatkov med organi in osebam iz prvega odstavka tega člena.